Rèquiem

Despertar, suc de guaiaba recentment *exprimit*, la *cruda* em colpeja a ritme d'un timbal, els nutrients estan en la pell, ja té sentit, però resulta que la pell està contaminat. Som el que fem per canviar el que som, i així anem, no ens parem a escoltar al nostre interior. Els inicis, els millors moments d'una relació, el desfici, quan passen els anys i es fa una estabilització. Mireu aquell, si, ja està fet tot un fadrí, es fa i convida a ratlles per a tindre amics. A mi no em fa falta, tinc un poc de personalitat, pixes o cagues el sistema et té vigilat. L'única ratlla que m'he fet ha sigut la del monyo, *bueno y la que veia al bajar hacia su coño*. L'única droga fou etílica, i tu maria, tu em salves moltes nits de la vigília. Que si, que estic fart, jo no treballe per 20€ al dia, que passàrem de la *dictacràcia* a la *democradura* en un dia. I tu tia, dia i nit no deixe de pensar en tu, però és que des d'aleshores ja no utilitze *VickVapoRub*.

Rèquiem pels que se'n van i ja no tornen, i volen sense destí, no tenen por al canvi que puga vindre, saben que tenen la de guanyar.
Rèquiem pels que se'n van i ja no tornen, i volen sense destí, no tenen por al canvi que puga vindre, saben que la sort li canviarà.

Begut de dimecres a dilluns, dimarts l'espere ansiós, la tenda muntada desitjant veure el seu cos. Va ser com eixa cremà de cigarro, per a sempre, em drogava d'ella pensant en altra de cara al sostre, *de postre*? Una mistela i oxigen per a dos, riqueses que trobem, com un os per a un gos. Fer dos, tres, crear molts Vietnams. Saber menjar-li bé la figa també era estimar. La pell de pollastre quan em solia besar, abraçat als Canyons d'agost i als Cent anys de *soledat*. Em va dir que la venjança més gran és l'oblit, em vaig acordar quan estava sota el seu melic. Que si, sóc un cabró, no, no et fies de mi, posa'm un doble ron, tan sols vull volar d'ací. Ara sent malestar, dins tot està podrit, teníem els dies comptats com Whalter White. *Ñoño* em pose, quan em quede nuet, *xé!* Però és que li obri el cor a tot Déu. Peu a peu, mà a mà, són quatre punts, gemecs, un sospir, *relax* tots dos junts.

Rèquiem pels que se'n van i ja no tornen, i volen sense destí, no tenen por al canvi que puga vindre, saben que tenen la de guanyar.
Rèquiem pels que se'n van i ja no tornen, i volen sense destí, no tenen por al canvi que puga vindre, saben que la sort li canviarà.

Vicen-T

Dessagne

Estic a anys llums de tu, jugue en altra òrbita, amb recursos com Doraemon, trista vida la teua de Nobita. Em menge tots els pastissets, també el de Shizuka, açò és acció poètica valenciana com al llit del Túria. La vida és un semàfor, hi ha dies en verd, altres en groc, els meus són tots rojos. El cas, el cas és què ens tornarem bojos, i tot per culpa meua i ens quedarem coixos. Per fer plorar qui volia, per no escoltar el que deia, quan el que em deia era que agafara tot i partira. Alineava els seus planetes aterrant la nau entre ells, es provocava un terratrémol que tombava tots els portells. Perdem més quan dubtem que quan ens equivoquem, s'han de tancar les parpelles i fer-ho com millor creguem. Els t'estime, no han de ser per a qualsevol, són per aquells que amb el raspall de dents comparteixes el got. I ja estarem de dol, mentrestant cerca la pau, si pots, cerca un igual i feu que junts la vida siga *guai.*

Sóc feliç, m'importeu una merda tots, per això sóc feliç, açò ho he aprés de la vida. Quan val vint-i-cinc, pagues amb cinquanta i et tornen cinc, açò és la puta vida. La meua meta-perspectiva: sóc una merda de persona. Per a dins, com una ona t'engoleix la mala ona. Així que solta el plom i vine, vine, vola, fuma, beu, crida, crida fort, a fer la mà la brúixola. Bruixes n'hi ha moltes i el nord sempre està allí, si te'n vas pal sud, no passa res, a la volta ens trobarem. La pena no fou anar-se'n, fou no quedar-se, els vaixells s'allunyaven, s'apropava el desastre. I jo a la teua boda, sense sastre i a soles, perquè preferires entrecot i jo tenia figatells. El clarejar més romàntic que et podia oferir, era a la Eskombrera asseguts a l'horta esperant-lo sortir. Solament açò que escric amb sang, val la pena ser llegit i escoltat.

La picardia d'un de 17, el saber d'un de 80, l'energia d'un de 10, la serietat d'un de 40, això tot suma 26. Com Minerva, sí! *Estoy llorando por ti! S*óc una espècie d'Anticrist. Estan plorant bellotes, a poc a poc moren, escolte els seus crits, però les bellotes no ploren! Eren somnis absurds que distorsionen la realitat, no podrem ocultar mai la lluna, el sol i la veritat. No hi ha prou fent ni volent, s'ha d'insistir, avaluar i reforçar, educar és atreure, seduir. Ensenya'm alguna cosa que no puga trobar al Google, tinc tatuat el plànol del seu cos, com el Scofield. I com Liam, jo també em vaig llegar el gra, la meua vida és privat, no la conte a l'Instagram. Tots esperant veure el doble *tick* blau, i l'únic que hi ha és el present, au! A fer la mà, infinita tristesa, *late mi corazón*, infinita pobresa.

Vicen-T

Arrels, tronc, fruit

La fruita serà millor que la flor promesa, Abolició! De tota reixa fronterera! *Punterà* a estats units! *Tafonà* al capitalisme! Assistència de sobirania! Golàs del socialisme!

No tots els fatxes tenen la cara de Franco, mira l'Albert Rivera i a l'Alícia Camacho. És el capitalisme, no es Rajoy ni la Merkel, ells soles són peons, les empreses ens governen. Som l'Espanya assimilada? I una merda! No volem ser una regió, volem la independència. Per una aliança nacional com a la carta de Brest. No vull que hi haja al dia 15 desnonaments. Què sabràs tu que és no arribar a fi de mes? Si no has vist mai a ta mare plorar per diners. Justicier, com Daenerys, volem el finançament, que ja està bé de pagar a Madrid els fonaments. Som arrels, tronc i fruit, nasquérem per véncer. Som arrels, tronc i fruit, i la història que continua. Existeixen els treballs per 5 euros al dia i tu segueixes creient que hi ha democràcia. La filla de la Paqui, la néta del *Coll pelat,* ja no pot estudiar, la beca li l'han denegat. Aquesta és la situació, la dels milions de parats, la dels joves sense feina, preparats, que han de marxar. Que els mesos de maig siguen com els del 68, estudiants feu front! Com a Mèxic i a París. Vicen-T des de la terreta cridant, alguns ens volen separats però som Països Catalans.

La fruita serà millor que la flor promesa, Abolició! De tota reixa fronterera! *Punterà* a estats units! *Tafonà* al capitalisme!
Assistència de sobirania! Golàs del socialisme!

Caminen feres traient dents contra feixistes, Jove Elx vos tenim a les negres llistes. Crema un contenidor o un banc, el teorema. Ho volem tot, sí, aquest és el lema. Unim-nos, ens follarem al sistema, siguem les fibres i trenquem el sarcolemma. Per la gent del camp que amb l'AVE l'han expropiat, el moment per canviar-ho tot ha arribat. Açò és un atemptat contra els de color blau, volem una plaça amb guillotina per fer justícia a Miquel Grau. Diputacions dissolució, Partit Popular a la presó, cooperativisme entre comarques és una gran solució.

La fruita serà millor que la flor promesa, Abolició! De tota reixa fronterera! *Punterà* a estats units! *Tafonà* al capitalisme!
Assistència de sobirania! Golàs del socialisme!

Vicen-T

¿Bailamos?

/Vicen-T/
Primo! Què?! Tira-li que és *tórtola*, Crevillent, bona terra i bona *farlopa*. Em sent com Hank Moody en Califòrnia, un orgasme era furtar en el Quiosc Glòria. La penya m'odia perquè els tinc en *unfollow*, eh! Si t'has perdut, busca'm en el *pogo*. A ma casa no hi ha luxes, mai faltarà un plat, perquè d'això mon pare ja s'ha encarregat. Diuen que qui té un amic té una merda, jo tinc moltes merdes, però una merda de primera. Tinc la insistència i la parola de l'advocat Saúl, i no, no és el que rapege, és l'actitud. Com voleu aconseguir que la penya no es drogue? Si el sistema és el que fa l'oferta i la demanda. Hip-hop underground per a tots *made in el poble*, el Melvin i el Deimos, se sap qui mana.

/Deimos/
El mismo desde que empecé con esto, arquitecto del texto detecto al *fake* al primer intento. El mismo, solo que mejor conecto, dialecto currado en el mic, te juro no vengo. Sostengo la poca vida que le quede, junto con estos dos realidad o no se mueve, o no se mueve, si no se muere, porque años, años, años, años pasan, pesan. Musas ya no besan, *chavalicos* me odian pero polla tiesa y ellas por la voz la fresa les suda, mi boca loca ya saliva. ¿Quieres que siga? Pues sube aquí, hay una fiesta arriba de Deimos al micrófono con más brazos que Shiva, esquiva los puñales que he sacado de mi espalda herida. Me he pasado el juego, se ha acabado la partida, ¿Se ha acabado la partida? *So game over*.

/Melvin/
Te lo hago por fandango rollo cínico a lo Hancock, lo mio es puto pan blando para los que están hablando. Tengo estilos hasta para poner en *random*, vivo esnifándolos, inflándolos, en plan Frank Blanco. Soy duro como el bajo de Steve Harris guay, en cada *party* sonando el puto *Peace of mine*. Calientapollas es mi estilo porque crees que puedes alcanzarlo pero solo te quedan las pajas pava. Mientras te tocas con este ritmo del Didi, aquí no hay rollo *midi*, nada graso, solo fibra como el kiwi. Solo quiero vivir, lo demás me la trae chico, fumando y bebiendo hasta el fin del último ciclo. Y ese puto speaker al que sigues que se quite, que no recite *bullshit* delante de mí que, puedo saltar a partir de almas como en Dark Soul, siento mi halito, mi *Black Blow* en cada *blackshow*.

Tardor

Uno se despide, però no és de tot cor, no volem acceptar-ho, però així les coses són. Trist, com aquell acomiadament a l'aeroport, facturant records, equipatges per a un nou món. T'estime, fins sempre, però necessite esbarjo, estava a punt de rebentar com un masclet. Una cançó de La Gossa i tu i jo, despullats en aquell pis de Benimaclet. Ja en tens noranta-quatre, jo encara et recorde, el pare també ho fa quan anàveu a munyir, tota una vida treballant per un sou misericorde, perquè després la vida ens fera tant patir. *Uno se despide*, i no torna fins a Pasqües, amics que emigren, ja ronden els trenta, una carrera, dos màsters, quatre llengües, una mare enfonsada, una parella que es trenca. No ens solem acomiadar de les grans coses, potser perquè no volem que mai s'acaben, i aquell "per a sempre" morí com moren les roses. Recordes, ens diuen frases que se'ns graven. Ja no passen metros, però el tiquet està validat, em quede a la vorera de l'andana preparat per a marxar, ho sent, m'he d'allunyar, el teu amor em fa mal, vull acomiadar-me en silenci, deixeu-me plorar.

Vicen-T

Nuet

/Vicen-T/
Sóc ambiciós, i com soprano, les vull a totes o millor dit, ho vull tot, la loteria no, que tu em toques. Cada setmana una excusa distinta i jo ja no puc més, em quede nuet quan vens, em quede nuet quan marxes. A tots llocs te m'apareixes, *xé!* Que jo et volia! I tu em volies! I ara? Ara ja res! Ara tot és una merda! Ho sabies? A bohemi no em guanyes, perquè sóc com sóc, ni ella ni tu em canvies, li ho dic sempre al bloc.

/Dídak/
Em quedo nu amb tu *my baby* i és una feina que no entenguis. Estic parant el temps, ja que no en tens i em poso ferm. El teu melic l'esperit que fa la forma d'una espelma i gota a gota cau a cau d'orella i mira ja no *merma*. Estic fent cercles al mig de la plaça i només surten triangles. Poesia fart de pits que quan t'acostes duen xancles. Realisme i realitat un arbre, uns braços ferms que *taladren* i et faran veure que hi ha més enllà d'un quadre.

/Vicen-T/
Ara uns volen ser Obrint pas, altres Natos y Waor, només saben que copiar això li diuen a innovar. Fas *trap*? Deixa'm uns quants, l'habitació necessite netejar. Porte la mateixa roba des de fa uns deu anys, però és que tinc altres prioritats, menjar bé, viatjar, no vull la teua droga, com la cara de Ribery, tallat. Ja no em cuide gens, fa temps que no em pentine, cada vegada més canes i cada vegada agafe menys el *peine*.

/Dídak/
Llibres de realitat sensible, fidel i hipersensible, lleial i irresponsable. L'home no viu lliure, la boira d'Unamuno cercant la fortuna, pujant pel melic llepant-te com a una pruna. La vida, un cul de sac sense cales a la cartera, la quarta paret s'està enfonsant sota la figuera. Una cabra, semblant més a un diable, el camell escopint foc entre les banyes i tots dos amb el barret de canya.

/Vicen-T/
Hem fet merda, està clar i hem canviat, i què? *Ah?!* Quan no hem deixat de fer-ho? Però sempre amb els mateixos ideals. No tens el mentó marcat, ho sent, no eres dels nostres. Ens escaquejàvem de química, però a filosofia entràvem a totes. A qualsevol no li dic: t'estime, ara ja fes tu el que vulgues, em quede nuet quan vens, em quede nuet quan marxes. Encara que te'n vages, em recordaràs cada nit, a la teua consciència estaré rondant, com a cau d'orella un mosquit.

Interludi

1.Rèquiem
Producció musical: Javato Beats
Guitarra final: Raúl Navarro
Sample: BSO Requiem for a Dream

2.Dessagne
Producció musical: Dídak Tesla
Sample: Katsutoshi Morizono - Space Traveller

3.Arrels, tronc, fruit
Producció musical: Javato Beats
Guitarra: Jaume Seller

4.¿Bailamos? (amb Melvin i Deimos)
Producció musical: Dídak Tesla
Sample: The Toppers – Por favor no insista

5.Tardor
Producció musical: Dídak Tesla
Sample: Chavela Vargas – Las simples cosas

6.Nuet (amb Didak)
Producció musical: Dídak Tesla
Sample: The Lollipops - Naked When You Come

7.Interludi
Producció musical: Javato Beats
Veus personatges: Arlen Siu, Domitila Chungara, Violeta Parra, Rigoberta Menchú, Mercedes Sosa

8.Vencerem (amb Redi)
Producció musical: Raúl Navarro
Guitarres: Jaume Seller i Raúl Navarro
Veus personatges: Fidel Castro, Quilapayún

9.Somni naufragat
Producció musical: Dídak Tesla
Guitarra: Jaume Seller

10.Ojalá
Producció musical: Dídak Tesla
Sample: Silvio Rodríguez - Ojalá

11.Bandolers (amb Javato)
Producció musical: Dídak Tesla
Sample: Víctor Jara y Quilapayún - Tres Bailecitos

12.Ulls negres
Producció musical: Dídak Tesla
Sample: Sade – Cherry Pie

Produït per **Vicen-T**

Gravació, mescla i màster a "Gallo Rojo Estudio" per Raúl Navarro al març del 2017 a Crevillent (rnsonido.com)

Disseny gràfic i maquetació per Dídak Tesla (@**didaktesla**)

Fotografia per Júlia García (@**juliagq94**)

www.vicen-t.cat

Vencerem

/Vicen-T/
Fóra nazis dels nostres barris, jo vaig amb la roja, la d'Alexis. O*riginal typical*, com a Catral les bicis, no em vaig creure mai allò que estem en crisis. No em fa gràcia el *tonto* del Pablo Motos, que torne Muchachada amb Enjuto Mojamuto. Molta policia, poca educació, ara més que mai fora les forces d'ocupació! I si no hi ha justícia per al poble que no hi haja pau per al govern. No vull que la vida depenga del banquer, lluitem i com va dir Allende, vencerem!

/Redi/
Ser un pueblo libre es no tener miedo al poder, prepararse para actuar y sonreír tras la victoria.
Ser un pueblo libre es no tener miedo al poder, transformar la sociedad y conseguir cambiar la historia.

/Vicen-T/
Odie la cultura del sígueme y te sigo, jo recolze el que vulga, no te creas el ombligo. Sóc més del Nega que del C.Tangana, per a *tangano* el del meu col·lega -xico calla!- Estàs més acabat que el Fernando Alonso, mort, més mort que el periòdic en paper. Em sent *supercalifragilisticexpialidocious*, porte classe i elegància, Roger Federer. La música, com la terra, per qui la treballa, fora tots els especuladors de l'art. Tot allò que sona a la ràdio és palla, el capital solament et vol utilitzar.

/Redi/
Ser un pueblo libre es no tener miedo al poder, prepararse para actuar y sonreír tras la victoria.
Ser un pueblo libre es no tener miedo al poder, transformar la sociedad y conseguir cambiar la historia.

/Vicen-T/
No hi ha dona més sexy que veure-la despertar amb la samarreta d'un mateix, que li quede gran. La Blanca Suárez encara no m'ha encontrat, barallant-se amb la Scarlet per mi estaran. Amb les cames més obertes una "o" de La Safor, ens vist el Macondo i no Gucci o el Dior, amb el piu més dur que un Guerrer de Moixent, vinga totes i tots quedem-nos nuus, follem! Enderroquem el patriarcat, eliminem els ideals de prínceps i princeses. No sigueu esclaus del consumisme imposat i tampoc de la talla trenta hui preses.

/Redi/
Ser un pueblo libre es no tener miedo al poder, prepararse para actuar y sonreír tras la victoria.
Ser un pueblo libre es no tener miedo al poder, transformar la sociedad y conseguir cambiar la historia.

Somni naufragat

Un somni ha naufragat creuant l'estret, altre s'ha deshidratat creuant el desert. Cerquen una millor qualitat de vida, s'arrisquen per a mantenir a la seua família. Però occident és un gall dindi prop al dia de Nadal, on molts països tenen les mans tacades de cal. La humanitat no avança, és l'eterna tornada, hi ha esperança malgrat l'apunyalada.

L'ésser humà, viu en societat, som capaços d'entendre'ns a pesar dels ideals. Una societat que ha perdut els seus valors amb les ànimes foradades i corcats els cors. Tothom té por, però en veritat solament hem de témer a perdre una oportunitat. Si la vida fóra fàcil quina gràcia tindria? Planteja't un objectiu i lluita dia a dia.

I acostumats a fer de granets muntanyes, deixeu que ploga i que el caragol traga les banyes. I si allò s'està caent, és necessari espentar-lo, i si allò s'ha caigut, doncs construïm-ho. La vida ens ensenya a viure però no a morir, i no és gens fàcil, no és com la Thermomix. L'important és que són les tres del matí, estàs mirant-la com dorm, avui eres feliç.

Vicen-T

Ojalá

Quan menys t'ho esperes, en creuar el cantó apareixeré i la soledat ja no serà una opció. Entre milions i milions i vàrem ser tu i jo, nosaltres, a soles, amb *tacos*, no sé, pensa-t'ho. Per tu, per mi, pel que vam ser, per eixe viatge a la Baja Sur que mai vàrem fer. Escapàvem de la realitat amb una Tecate i sushi, et vull arrebossada i envolta de salsa Teriyaki. El pla perfecte era tu i jo sense plans, improvisat, cantar *Bella Ciao* sota les estrelles en aquella acampada. Tu la lluna, jo era la nit, tu el conte, jo era el llit. "El meu jo" es quedà en aquella catifa, entre llençols bruts, cansats tombats ben grifa. De Veterinarios fins a Jardines de Otay, buscàvem i trobàvem l'alegria d'on no hi ha. El *Ojalá* de Silvio, *Volver volver* de Chavela, per eixes nits que el *jetlag* ens deixà envela. Creps, canelons, *frappes*, canuts, riure fins a plorar, llàgrimes que es fugaven quan veien vindre el final. Sincerament vaig haver de trobar-te a faltar, per no haver de caure de nou a les teues mans. Avui caurà una altra de tequila en el teu honor, em gitaré i com sempre estaràs mirant-me com dorm.

Quan ens tornem a encontrar, parla'm, toca'm, estima'm. Llegirem tots els missatges que ens quedaren a l'esborrany.
Quan ens tornem a encontrar, parla'm, toca'm, estima'm. Llegirem tots els missatges que ens quedaren a l'esborrany.

La vida és el que venia després del teu somriure, despertar sobre el teu pit somiant ser lliures. Així que si et pares davant de l'espill i et rius, açò agafarà sentit i ens sentirem vius. Hi ha perfums que olen a records, vàrem fer nostres infinitats de cançons. Els teus carrerons, els milers de fotos, el mirador, cervesa, els balls desastrosos, la vela, el romer, els pèls, els passejos, les apostes, la tele, historietes, els cabrejos, els taxis, el bus, la línia, *Go to* San Diego, anàvem curts en els dòlars i en els pesos, moltes pel·lícules, anar a córrer i a fer surf, *y ya!* L'aigua clara, eixa llum que desprenia l'illa, amb bus per califòrnia i cantar-t'ho *aspallet*, volguera ser l'estoreta que et serveix de niuet. Bella nit, murmuren les manses ones lentes, com soles tu consolaves les dures tempestes, preciosa, tu la reina del meu cor, l'*emperadora*, la més bella, tu l'encantadora trenca l'aire aquesta cançó, brilla la lluna, s'obri senda a la mar i aquesta ens il·lumina. *Ojalá*, sonen les cordes de la guitarra i baix del teu pit, s'escolta la serenata.

Quan ens tornem a encontrar, parla'm, toca'm, estima'm. Llegirem tots els missatges que ens quedaren a l'esborrany.
Quan ens tornem a encontrar, parla'm, toca'm, estima'm. Llegirem tots els missatges que ens quedaren a l'esborrany.

Vicen-T

Bandolers

/Javato /
Sóc un Mariatxi solitari amb un de mota a la boca passejant pel barri. Llegendari, la suor està banyant-me les ferides i el tequila va secant-me tots els llavis. Aviseu al Xèrif perquè llega el foraster a beu-se tota la cantina sense fer malbé. Jo no sé cantar i tampoc rapege bé però si em solte un tema, pose a ballar al cambrer.

/Vicen-T/
Sóc un bandoler, Jaume el Barbut, a la reixa fronterera fumant-me un canut, assegut, veient el mur, que no va fer Trump, fou el Clinton, imperialistes a prendre pel cul! Refugiats *welcome*, cap persona és il·legal, siga de Sud-amèrica o del sud d'Europa. *Latinoamérica nos representas*, açò s'escolta a Tijuana i a Punta Arenas.

/Javato /
Diuen que sóc gos, que no vaig per avant, però sense fer res sóc el millor productor d'Alacant. Diuen que és un don, el que tinc al cabàs, que l'altre que tant els falta a mi em sobren tres grapats. Si no ho entens el meu revolver t'ho explica, però no tindrem un duel per l'amor de *ninguna* xica, té de mala puta tot el que té de bonica, a ella li agrada ignorar-me però li costa una mica.

/Vicen-T/
Subiendo pa'arriba, bajando pa'abajo, vaig amb un gos, amb un gos i un carro amb el Javato, al sol com un fardatxo, bohemis, hippies, com els carres de Valpo. Mescal per a oblidar, xapem les cantines, *tacos* per a la *cruda*, amb els *frijols* no escatimes. Estem afrontant una nova Quihica, sense plata, sense plom, gaudint de la música.

Ulls negres

No recorde la primera vegada que la vaig veure, ni on ni quan, la meua memòria és molt feble. Han passat molts anys, fou prop d'eixa ciutat banyada pel riu, vella, humida i enfoscat. Tenia un nom dolç, records que centellegen, amb ells evoque moments que hui ja no existeixen. Fou la meua amiga, companya d'estudis, esposa del meu cor, fins que la cridà Anubis. Ho recorde confós, apareixia del no-res amb l'estimada veu i les apagades notes. La seua pell competia amb el més pur ivori, era l'esplendor d'un somni d'opi. Cabellera negra, com el plomatge d'un corb, com un medalló hebraic bellesa semblant enlloc. Sentia que hi havia en ella molt d'estrany, perseguia, m'esforçava a descobrir-ho any rere any. Contemplava la magnífica corba del llavi superior que parlava colors amb un somriure triomfador. En els seus ulls residia el seu secret, eren grans, quantes hores he meditat sobre ells? Com els d'una hurí turca era la seua bellesa, les pupil·les brillants més negres que l'atzabeja. És emocionant els esforços que fem per recordar, per portar a la memòria allò que ja s'ha oblidat. Ens retrobàvem amb freqüència a la vora del record, però no arribàrem a posseir-lo, s'esfumà del tot. Un sentiment que no podia definir ni analitzar, el reconeixia davant d'una vinya per escabellar, el contemplava amb el vol d'una papallona, la sentia a la mirada d'alguna persona. La seua superioritat sobre la meua era infinita, viatjàvem pel món de les recerques de la metafísica. Els seus ulls deixaren d'il·luminar amb freqüència, lluitàrem desesperats però la seua vida es vencia. La veu es tornava dolça, la seua mort arribava, amb ella vaig comprendre la força amb què m'estimava. És eixa vehemència en el seu desig de viure el que fa que no tinc vigor per a descriure. Coneixes els misteris de la voluntat i el seu vigor? L'home no es rendeix als àngels ni a la mort. L'única riquesa que posseïa era tindre a ella,no suporte estar sense, sense la meua lady...Esclau de l'opi, tancat a la meua abadia, tot és fosc, amb les figures arabesques de companyia. Vaig trobar una altra, temia que fugira, però com que pensar això, com que em complaïa. La meua memòria es tornava cap a ella, l'estimada, l'augusta, la bella, la soterrada. Gaudia recordant la seua puresa, la seua saviesa, el seu amor, la seua elevada i etèria naturalesa. Lent i lliurement, el meu esperit es cremava, amb tota l'energia salvatge volia que tornara. Cridava el seu nom amb el silenci de la nit, durant el dia a la vall amagat en aquell retir. A la casa hi havia sorolls i moviments insòlits, els tapissos parlaven, mobles amb esclafits. Aquesta va emmalaltir, i jo al seu costat, assegut, pensant en l'altra, tot col·locat, fins que s'ho va beure, el vi amb eixes gotes caigudes del no-res, tot eren ombres. El meu pit ple d'amargs pensaments, va morir, vaig lluitar en va per reanimar el seu esperit. Aquella espantosa nit ja havia passat, però la que estava morta de sobte s'alçà, quiet fixament contemplava la seua aparició, no era ella, no estava tenint una visió. Per fi els vaig veure, els seus ardents ulls, grans i negres, els del meu amor perdut.

Réquiem
Dessagne
Arreis, tronc, fruit
¿Ballamos?
Tardor
Nuet
Interludi
Vencerem
Somni naufragat
Ojalá
Bandolers
Ulls negres
WWW.VICENT.CAT
REQUIEM

Réquiem
Dessagne
Arreis, tronc, fruit
¿Ballamos?
Tardor
Nuet
Interludi
Vencerem
Somni naufragat
Ojalá
Bandolers
Ulls negres
REQUIEM

Rèquiem
Dessagne
Arrels, tronc, fruit
¿Bailamos?
Tardor
Nuet
Interludi
Vencerem
Somni naufragat
Ojalá
Bandolers
Ulls negres

D.L: V-1212-2017
5 060522 470311 >

1.Rèquiem | *Veu i lletra*: Vicen-T | *Música*: Javato Beats / *Guitarra*: Redi
2.Dessagne | *Veu i lletra*: Vicen-T | *Música*: Dídak
3.Arrels, tronc, fruit | *Veu i lletra*: Vicen-T | *Música*: Javato Beats / *Guitarra*: Jaume Seller
4.¿Bailamos? | *Veu i lletra*: Vicen-T, Melvin, Deimos | *Música*: Dídak
5.Tardor | *Veu i lletra*: Vicen-T | *Música*: Dídak
6.Nuet | *Veu i lletra*: Vicen-T, Dídak | *Música*: Dídak
7.Interludi | *Música*: Javato Beats
8.Vencerem | *Veu i lletra*: Vicen-T, Redi | *Música*: Redi / *Guitarra*: Jaume Seller
9.Somni naufragat | *Veu i lletra*: Vicen-T | *Música:* Dídak / *Guitarra*: Jaume Seller
10.Ojalá | *Veu i lletra*: Vicen-T | *Música*: Dídak
11.Bandolers | *Veu i lletra*: Vicen-T, Javato | *Música*: Dídak
12.Ulls negres | *Veu i lletra*: Vicen-T | *Música*: Dídak

Produït per Vicen-T
Gravació, mescla i màster a "Gallo Rojo Estudio" per Raúl Navarro al març del 2017 (rnsonido.com)
Il·lustracions, disseny gràfic i maquetació per Dídak Tesla @didaktesla
Fotografia per Júlia García @juliagq94

Gràcies a totes les persones que han fet possible aquest disc. Menció especial *a Dídak, Raúl, Javato, Jaume Seller (La Caixa de Gel), Melvin i Deimos*; No hi ha cosa més satisfactòria que treballar amb la teua gent. Als meus amics i a les meues amigues de tot arreu. A la meua família.
Us estime!
Gràcies a la música i gràcies a la gent que lluita dia a dia al carrer, desobeïm per canviar-ho tot!
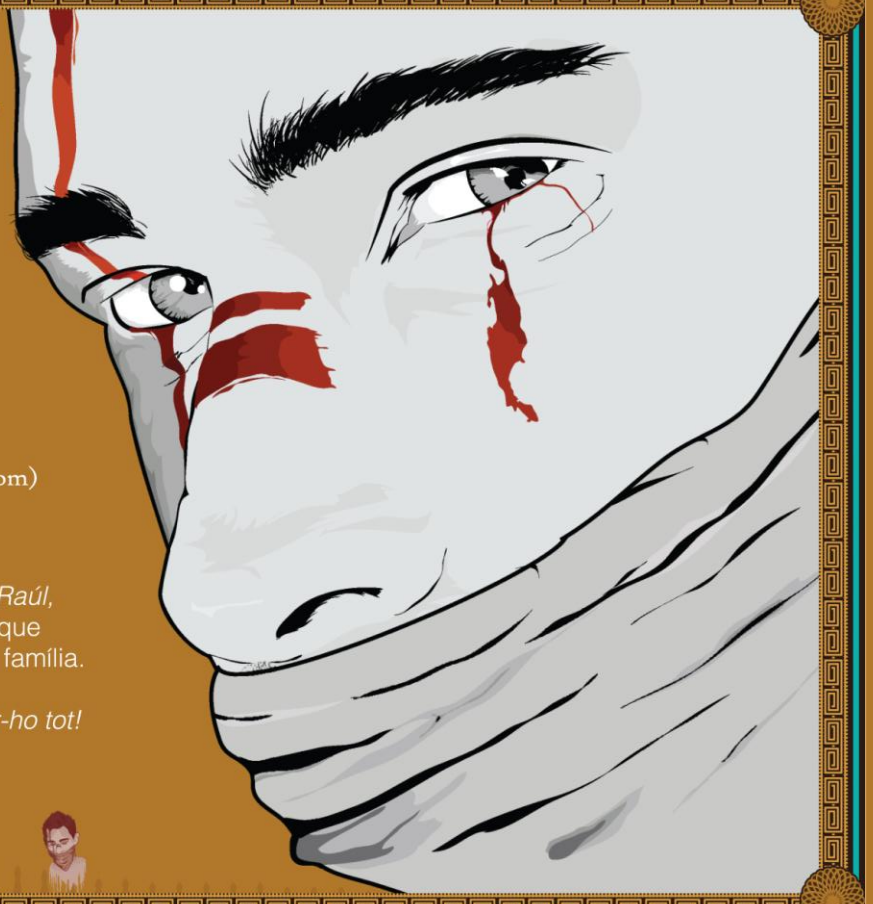
¡Venceremos!